

Ангел Каралийчев
Колибрито и слонът

Далеч в океана на остров Мадагаскар живее едно малко птиче, колибри. Малки читатели, вие навярно не знаете нищо за най-дребните птички, които се въдят а топлите южни страни. Те се наричат колибри. Всяка птичка е голяма колкото една муха. Затова учените наричат колибрита „птица-муха“. Чудна премяна е дала природата на туй птиче. Има колибрита червени като череша, има жълти като кехлибар и зелени като шумата на дърветата. Когато колибрита кацане на някое клонче, прилича на разцъфнало цвете. Слънчевата светлина играе по перушината му и то блещука като скъпоценно камъче. Колибрита е мъничко, но то се смята за много голямо, като всяко дребно нещо на света. Мадагаскарчето си беше свило гнезденце някъде в шумата на едно тънко дърво край пътеката, която води към гората на слоновете. Гнездото беше голямо колкото напръстник, а яйцата, които птичето снесе, приличаха на ябълкови семки. Легна отгоре им колибрита и си измъти три птичета. Те бяха толкова мънички, че когато майка, им хванеше някоя мушичка, ед-вам я поглъщаха.

Веднъж старата птичка се дигна рано и каза на дечицата си:

– Деца, стойте мирно в гнездото и не шавайте. Аз ще се върна по-дир час.

– Къде отиваш? – попитаха пиленцата.

– Отивам в село Чики-Тава. Там има бананови градини. Ще ви донеса на обед бананова каша. Бъдете ми само послушни, сгушете се и поспете малко, докато се върна.

Щом майката замина, пиленцата си завряха главичките в топлия мъх на гнездото и задряха. Тъкмо в туй време от гората излезе един слон. Той пристъпваше бавно, махаше хобота си и цялата земя трепереше под краката му. Отиваше надолу към реката. Когато стигна до дръвчето на колибритата, той се спря и почна да си чеше хобота. Дръвчето се залюля и една росна капка капна в гнездото. Колибритата трепнаха и се събудиха.

– Наводнение! – нададоха писък намокрените душички.

Попададоха главичките си навън и изтръгнаха от страх, като видяха слона. А слонът си чешеше дългия хобот и силно огъваше надолу дръвчето.

– Стой, дядо! Какво правиш! Ще ни изгърсиш от гнездото! – писнаха в хор трите пиленца.

– Кой бръмчи там горе? – попита слонът и дигна хобот към гнездото.

Като видя малките намокрени птиченца, той се засмя и пръхна. От

силното духане едното колибри изхвърча навън, тупна на земята и рече:

– Хопла!

Слонът отмина. Подир малко се върна старата птичка. Тя грабна рожбата ей от земята, дигна я в гнездото и попита:

– Какво се е случило?

– Ах, майчице, ти не знаеш какво страшно нещо мина оттук! – забръмчаха пиленцата.

– Голямо ли беше?

– Много голямо, с две опашки: една отпред и една отзад.

– Колко беше голямо, като мене ли?

– Много по-голямо!

Тогава птичката се накокошини и почна да се надува:

– Кажете, деца, толкова ли беше?

– Още по-голямо!

– Какво, още по-голямо ли? Ох, смешни, глупави пиленца! – Тогава трябва да е било ей такава! – И тя се наду още повече.

– Не, майко, още, още по-голямо!

– Ох, деца, вие ще ме накарате да се пукна от смях. Има ли нещо по-голямо от мене? Гледайте сега, като разперя криле, цялото гнездо покривам. Когато мине втори път, искам да ми го покажете.

– Защо, майко?

– Ще го клъвна!

Птиченцата започнаха да се смеят, но за да не оскърбят майка си, закриха човки с крилцата си.

КРАЙ

© Ангел Каралийчев

Сканиране и разпознаване: unicode, 2007

Редакция: BНorse, 2007

Публикация:

Ангел Каралийчев, НАЙ-ТЕЖКОТО ИМАНЕ – ПРИКАЗКИ И РАЗКАЗИ

Съставител ГЕОРГИ СТРУМСКИ

Библиотечно оформление СТЕФАН ГРУЕВ

Редакционна колегия ЕФРЕМ КАРАНФИЛОВ, ИВАН ЦВЕТКОВ, ЙОРДАН МИЛЕВ,
КАМЕН КАЛЧЕВ

Отговорен редактор НИКОЛАЙ ЯНКОВ. Редактор на издателството АННА
ПАНЧЕВА

Илюстрации АЛЕКСИ НАЧЕВ. Художник на корицата РАДОЙ БОЯДЖИЕВ.

Художествен редактор ИВАН МАРКОВ

Технически редактор ЕЛЕНА МЛЕЧЕВСКА. Коректор ТАНЯ СИМЕОНОВА

Първо издание. ЛГ. V. Тематичен № 13/9537172431/6006-2-79

Дадена за набор на 23. IV. 1979 г. Подписана за печат на 27. IX. 1979 г. Излязла от
печат на 10. X. 1979 г.

Поръчка № 118. Формат 1/16 60×90. Тираж 60 000. Печатни коли 16. Издателски коли
16. Цена 2 лв.

„НАРОДНА МЛАДЕЖ“ – ИЗДАТЕЛСТВО НА ЦК НА ДКМС. МОНОФОТО, ПЕЧАТ
И ПОДВЪРЗИЯ ДПК „Д. БЛАГОЕВ“. СОФИЯ – 1979

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3384>]